

La del Noguera Alada Jardí Botànic Històric

identificació

Família **Juglandàcies**

Noguera alada de Rehder

Pterocarya x rehderiana

Castellà: pterocaria de Rehder

Francès: ptérocaryer de Rehder

Anglès: Rehder wingnut

Origen: Híbrid d'una espècie de l'oest d'Àsia (*P. fraxinifolia*) i una de la Xina (*P. stenoptera*).

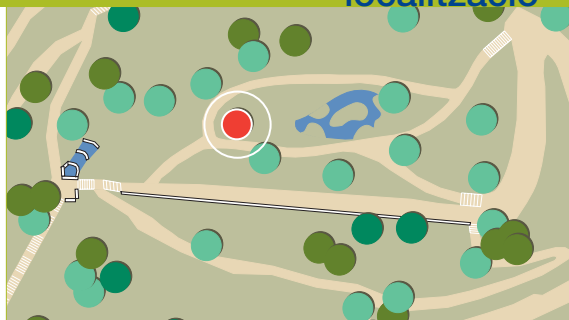

localització

Comarca: Barcelonès

Municipi: Barcelona

Indret: Jardí Botànic Històric,
a la part més fonda
del Sot de l'Estany.

dimensions i descripció

Alçada:	35-40 m
Perímetre del tronc a 1,3 m:	3,3 m
Diàmetre màxim de la capçada:	25-30 m
Edat estimada, 2006:	90 anys

Aquest magnífic exemplar, amb prop de 40 m d'alçada i 30 de diàmetre de capçada és l'arbre més gran del seu entorn, al sector del jardí conegut com el Sot de l'Estany. Té el tronc gruixut i lleugerament inclinat i dels nusos antics en surten branques joves, que són una mostra del seu vigor persistent.

La vitalitat característica de l'espècie s'ha vist afavorida per la seva situació en un punt enclotat, que ha fet possible que tot i sent pròpia de climes més humits, s'hagi desenvolupat esplèndidament a Barcelona.

singularitat

Les seves dimensions i la seva edat el converteixen clarament en un element singular. Per altra banda, es tracta d'una espècie exòtica i única a la xarxa de parcs metropolitans, que gaudeix d'una situació privilegiada a l'indret més simbòlic del jardí.

història

Aquest era un dels arbres preexistents al lloc quan, l'any 1930, el Dr. Pius Font i Quer va iniciar la plantació del Jardí Botànic Històric.

Alfred Rehder va ser un notable horticultor i taxonomista, que va treballar a l'Arnold Arboretum de la Universitat de Harvard. És l'autor d'alguns dels llibres de jardineria més importants de la història. Els arbres que cultivava sovint s'hibridaven entre ells donant lloc a noves plantes, comunes avui en jardineria, com aquesta noguera alada produïda a l'Arnold Arboretum, l'any 1908.

descripció de l'espècie

característiques morfològiques

La noguera alada de Rehder és un híbrid caducifoli de grans dimensions, molt bonic pel seu port, per la seva coloració tardoral amb tonalitats que van del groc al marró i pels decoratius penjolls que formen flors i fruits. Acostuma a fer una capçada ampla a partir d'un tronc principal dret amb branques esteses. Té l'**escorça** solcada i de color marró granatós. Les **fulles**, compostes i de color verd fosc, broten tard, entre l'abril i el maig; fan de 20 a 45 cm de longitud, estan lleugerament perfumades i tenen d'11 a 20 foliols, arrodonits a la base i amb el marge dentat. A l'estiu surten les **flors**, masculines i femenines sobre un mateix arbre, s'agrupen en llargs aments de color verd clar, molt decoratius, que donen a l'arbre un aspecte peculiar i delicat, com si s'omplís de petites cortinetes bellugadisses. El **fruits** són alats, formen raïms de 20-45 cm de longitud i resten a l'arbre durant l'hivern.

fulles i flors masculines

flors femenines

escorça

característiques ecofisiològiques

És un arbre de creixement ràpid, més vigorós i resistent que les dues espècies que l'han originat. Viu bé en terrenys disgregats, humits o molt humits. Suporta els sòls calcaris però no els salins. No és amic de les ventades i es difícil trobar-lo a menys de 400 m d'altitud, tot i que viu naturalitzat a les valls atlàntiques del País Basc, en zones baixes de clima suau entre el nivell del mar i els 200 m. Tolera les gelades i la contaminació i resisteix bé plagues i malures.

utilització i curiositats

De vegades es cultiva per a producció de fusta, que és de bona qualitat, semblant a la de la noguera, però amb menys densitat i més tova. És un arbre decoratiu i que dona bona ombra. En jardineria es planta en parcs i carrers, sempre que es disposi de prou espai. El nom *Pterocarya* ve del grec "pteron" que vol dir ala i "kayron" que significa noguera i nou.

*Les cruïlles són plenes d'arbres nous
que marquen la incertesa dels camins
sigui on sigui que giris els teus ulls,
La terra et dirà arrels fulles i vent.*

Montserrat Llorens

Àrea metropolitana de Barcelona
Mancomunitat de municipis

Coordinació i textos
Servei de Promoció i Conservació
Lurdes Planes i Sant-romà, geògrafa

Disseny gràfic
Oficina de Disseny
Laura Pons i Maragarita Tur

Fotografia
Ramon Torres